

[Rasmussen (Gylling).]

at hævde, at naar man her i Landet har en Varemængde, i dette Tilfælde af Korn, som langt overskrider eller i alt Fald fuldt ud dækker det Forbrug, der her i Landet er af denne Vare, saa kan det ikke nytte, man fastsætter en højere Pris end den, til hvilken der findes Købere dertil, medmindre man gaar ind for, at Staten skal fastsætte Maksimalpris og selv aftage Kornet til den Pris; paa anden Maade kan Kornet ikke blive af afgørende økonomisk Betydning.

Med Hensyn til Venstres Stilling til Rentesaenkningen skal jeg sige, at jeg betvivler ikke, at Venstre vil gaa med til en saadan, det tror jeg ikke, Venstre kan undgaa. Men saa er det at haabe, at man om kort Tid her i dette høje Ting kan faa Lejlighed til at se, hvilke Partier der gaar ind for en Rentesaenkningspolitik, og hvilke der ikke gør det. Det er noget, man mange Steder her i Landet gerne vil have opklaret.

Johannes Hansen: Under Finanslovbehandlingen er der jo Lejlighed til at tale om forskellige Ting, og det giver mig Anledning til at gøre en Henstilling til den højtærede Justitsminister foranlediget af, at man meget ofte i Dagspressen finder smaa Artikler, hvoraf fremgaar, hvilken Skade løsgaaende Hunde foraarsager paa Faar.

Det er ikke saa forfærdelig længe siden, at jeg af en Nabo blev gjort opmærksom paa forskellige Tilfælde, hvor saadanne løsgaaende Hunde har gjort stor Skade paa Faareflokke og udsat disse Dyr for meget store Plagerier. Jeg skal ikke her citere de forskellige Uddrag, men jeg vil meget gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om det dog ikke er muligt at gøre noget for, at de Folk, som ønsker at have saadanne Hunde, ogsaa maa have et ret stort Ansvar, saaledes at man ikke kan nøjes med at tegne en Ansvarsforsikring, og naar denne Ansvarsforsikring har betalt et lille Beløb, saa er dermed Sagen klaret.

Jeg er ganske overbevist om, at der ikke er ret mange Medlemmer i denne Sal, som ikke, hver Gang de har læst saadanne Beretninger, i Virkeligheden har været oprørt. Der stod f. Eks. i „Dagens Nyheder“ engang i Sommer en saadan Artikel af en Proprietær Lillelund fra Daurup pr. Jyderup, hvori han gjorde Rede for, hvorledes løsgaaende Hunde havde bibragt ham meget store Tab, og ikke alene det, men ogsaa havde paaført de stakkels Dyr, der kom ud for denne vilde Jagt af disse løsslupne Hunde, ganske urimelige Lidelser.

Der gøres opmærksom paa, at et Faar løb ind i en Stenkiste og var kommet til at sidde fast i den; der havde det siddet i 2 Dage; det levede stadig, men var blevet i højeste Grad mishandlet af disse modbydelige Dyr.

Jeg vil meget henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke kan gøres noget for, at de Folk, som ejer saadanne Hunde, kan blive draget til Ansvar i lignende Tilfælde, saaledes at vi efterhaanden helt kan komme bort fra disse modbydelige Dyrplagerier. Det er i mange Tilfælde nødvendigt for Landboere at have en Vagthund, men man maa, naar man vil have et saadant Dyr, være klar over, at man har et Ansvar, et Ansvar baade over for Mennesker og Dyr, og det bør man ikke kunne købe sig fri for ved at betale en forholdsvis lille Præmie for en Ansvarsforsikring.

I Betænkningen over Statsregnskabet for Finansaaret 1931—32 findes der et Uddrag af Hovedrevisoratets Beretning angaaende Sorø Akademi. Hovedrevisoratet gør i denne Beretning en Del Bemærkninger, hvori der udtales Tvivl om, hvorvidt Universitetskvæsturen er egnet til at forvalte bl. a. de Landbrugsejendomme, som tilhører Sorø Akademi — der nævnes Nordruplund Hovedgaard, Mørup Hovedgaard og Tulstedgaard. Hovedrevisoratet har til Undervisningsministeriet henstillet, at de paagældende Landejendomme afhændes, saa snart det kan ske paa antagelige Vilkaar, og at der optages Forhandlinger med Landbrugsministeriet derom. Kvæstor gør heroverfor gældende, at Forpagningsafgiften af disse Ejendomme er indgaaet uden Afkorting, og er i Tvivl om, hvorvidt Gaardene bør udstykkes, bl. a. under Hensyn til Bygningerne. Nu skal jeg ikke dømme om, hvorvidt Universitetskvæsturen er det rigtige Sted til Forvaltning af disse Landbrugsejendomme, for det kender jeg ikke tilstrækkeligt til Forholdene til at kunne udtale mig om; jeg ved ikke, om Forvaltningen kunde være udført paa en anden og bedre Maade.

Hvad angaar Nordruplund, nedbrændte Bygningerne engang i Sommer, og jeg synes da, Tiden havde været inde til at udstykke denne Gaard til Husmandsbrug. Naar det drejer sig om en saadan stor Ejendom, hvor Bygningerne er nyopførte og i meget god Skik, kan det maaske til Tider være noget tvivlsomt, om det er berettiget at udstykke den paagældende Ejendom og derved overflødiggøre disse store og gode Bygninger. Men naar det nu er saaledes, at Statens Jordlovsudvalg meget ofte og med stor Nidkærhed — jeg synes med fuld Ret — prøver paa at faa fat i Ejendomme,